

koji je ove godine dobio prvu nagradu na festivalu mladih u Zapolju, a mješoviti pjevački zbor koji danas broji oko 30 članova, dovela je do razine renomiranog zbora.

Na blagdan sv. Josipa zbor je veoma lijepo i skladno izveo četveroglasnu Sattnerovu latinsku misu i time se ujedno oprostio od svoje učiteljice.

Maestri sestri Lidiji neka budu ovi do sada postignuti uspjesi najljepša nagrada za njezin neumorni rad koji nije bio uzaludan i poželimo joj u novoj sredini mnogo uspjeha na širenju glazbene crkvene kulture, a zbor će plodove njezina rada čuvati i nadalje gajiti te ih prenijeti na mlada pokoljenja.

I. Novak

KOLAUDACIJA ORGULJA U KASTEL STAROM

Prošle godine (1983.) na blagdan župskog patrona B. D. M. od Krunice, koji se popularno zove Rozarica i od vjeka se u Kaštel Starom (splitska nadbiskupija) slavi u prvu nedjelju listopada, na popodnevnoj službi Božjoj koju je predvodio (tada još pomoćni biskup splitski) kotorski biskup msgr. Ivo Gugić uz veliko sudjelovanje vjernika i svećenika blagoslovljene su i kolaudirane nove orgulje koje je izradio orguljar iz Ljubljane gosp. Anton Jenko. (O samim orguljama već je u Sv. C., br. 3. 1983. pisala Hrvojkica Mihanović.)

Program proslave započeo je, dakle, blagoslovom orgulja, pozdravom kuma orgulja gosp. Ivana Mateljana i riječima župnika don Mate Selaka koji je najviše zaslužan da su orgulje došle u lijepu i najveću crkvu splitske nadbiskupije koja je dovršena za njegovu župnikovanja. On je u svom govoru zahvalio u svoje ime, u ime svoga vrlo aktivnog pastoralnog vijeća svim dobročiniteljima orgulja, posebno spomenuvši kuma orgulja gosp. Mateljana i kumu gospođicu Mariju Lukas, bez čijeg zaista velikog novčanog dara ne bi bilo moguće nabaviti nove orgulje. Pod svetom misom pjevao je mješoviti zbor udruženih pjevača donjokaštelanskih župskih zborova koji i inače za blagdane svojih matičnih župa nastupaju ujedinjeno. Zborom je za ovu priliku ravnao dr. Ante Kusić, a na novim orguljama je pratila mo. s. Mirta Mačina Skopljanac. Zbor je pjevao *Pučku misu* don Sime Marovića, Zajčevu *Ave Maria* i Marcellovu *Nebesa silna*. Pod misom je propovijedao dr. P. Z. Blajić o sadržaju blagdana i o orguljama u liturgiji naglasivši da je kolaudacija orgulja kulturno-vjerski događaj koji nadilazi okvire jedne župe. Poslije mise uslijedio je koncert toliko bogat programom da je mogao i nevezan uz blagdanskou liturgiju za sebe biti dostatan uz prigodu blagoslova i kolaudacije orgulja. Kroz program je vodio dr. Blajić.

Bez posebnog kritičkog vrednovanja izvedbe donosimo sadržaj programa kolaudacije orgulja.

1. D. Buxtehude: *Toccata i Fuga u F-duru* (svira s. Mirta)
2. G. F. Händel: *Podaj, o Bože*, arija iz *Rinalda* (pjeva bariton don A. Kusić)
3. J. S. Bach: *koral Von Gott will ich nicht lassen* (svira s. Mirta)
4. J. S. Bach: *Toccata i Fuga u d-molu* (svira s. Mirta)
5. L. Cherubini: *Ave Maria* (pjeva duet: tenor Stipe Drnić i bariton A. Kusić)
6. Ch. M. Widor: *Toccata u F-duru* (svira s. Mirta)
7. Ch. Gounod: *Ave Maria* (pjeva tenor Ante Ivčić)

8. Engelhart: *Ave Maria* (pjeva kvartet: tenor Stipe Drnić, tenor II. Jure Radić, bariton A. Kusić i bas Ivan Kedžo)
9. A. Klobučar: iz *Pjesme Stvorova* (svira s. Mirta)
10. I. Peran: *Improvizacije na pjesme Ispod Klisa, O Marijo Majko, Gospi od Otoka* (svira p. Peran)
11. B. Marcello: *Nebesa silna* (pjeva donjokaštelanski zbor)

Zajedničkom *Lijepom našom* završio je bogat sadržajem i kvalitetnom izvedbom koncert iz kojega bih ipak posebno izdvojio izvedbu Widorove *Toccate* (s. Mirta), Engelhertove *Ave Maria* (kvartet) i Zajčeve *Ave Maria* (donjokaštelanski zbor). Sve pjevane točke na orguljama je pratila s. Mirta.

Za sve aktivne sudionike svečanosti župnik don Mate Selak, župsko pastoralno vijeće i časne sestre milosrdnice (koje u župi katehiziraju, vode pjevanje i drže dječji vrtić) priredile su bogatu zakusku začinjenu lijepom pjesmom i ugodnim raspoloženjem.

Samostalno župski zbor koji redovito nedjeljom pjeva vodi s. Karmel Carić. Taj je zbor nastupio istog jutra na svečanoj liturgiji koju je predvodio dr. Drago Šimundža; svirala je s. Karmel, a dirigirao don Zdravko Blajić.

Nadam se da se i uredništvo Sv. C. pridružuje čestitkama župniku, župskom pastoralnom vijeću, pjevačkom zboru i župljanima na novim orguljama sa željom da obilato i kvalitetno služe svrsi zbog kojih su i nabavljene.

Petar Zdravko BLAJIĆ

PJEVAČKI ZBOR ŽUPE SV. JURJA NA BREGU

Jesmo li se koji put upitali koliko truda, muke, koliko napora moraju uložiti pjevači crkvenog pjevačkog zbora neke od naših župa da bi zbornim pjevanjem ili pak predvođenjem pučkog pjevanja, uzveličali liturgijsko slavlje? Dakako da jesmo, napose ako u takvom zboru pjevamo, a još više ako nam je povjeren nimalo lagana i vrlo odgovorna dužnost voditelja pjevačkog zbora. Ali, znamo li doista cijeniti taj trud?

Neka ovih nekoliko redaka bude skromna zahvala svim pjevačima koji, žrtvujući mnoge sate svog, u današnjem tempu života vrlo dragocjenog vremena za pjevanje, nastoje pjesmom u liturgijskim slavljinama približiti duh čovječji Bogu, omogućiti vjernicima što lakše praćenje i sudjelovanje u liturgijskim činima, te tako ostvariti jedan od najvažnijih zadataka svojeg pjevačkog poziva.

Malo je onih koji nisu čuli za lijepo, zeleno Medimurje opjevano u mnogim pučkim popijevkama. Listajući stranice Sv. *Cecilije* već smo mnogo toga mogli saznati o crkvenom pjevanju u medimurskim župama u proteklim razdobljima ovoga stoljeća. Ali zar ne bi trebalo nekoliko riječi reći i o ljudima koji žive, čiji rad je gotovo neprimjetan, tih, a ipak ne manje značajan za razvoj crkvenog pjevanja i liturgijske glazbe općenito, o ljudima koji dio sebe, svoju pjesmu daruju drugima, o ljudima koji žive s pjesmom i kojima nikakva žrtva nije teška? Da bismo opravdali ovakvo mišljenje spomenimo samo da nema župe u Medimurju u kojoj na ovaj ili onaj način, već prema trenutnim prilikama, crkveno pjevanje ne bi bilo prisutno, a da se u više župa vrlo lijepo njeguje i razvija crkveno pjevanje — negdje, doduše, samo pučko, ali u župama s većim crkvenim pjevačkim zborovima i zbornom, i to s vrlo zavidnim repertoarom zbornih skladbi

Prozorimo, dakle, nekoliko riječi o pjevačima jednog takvog pjevačkog zbora: mješovitog pjevačkog zbora župne crkve Sv. Jurja na Bregu. No da bismo ipak imali makar djelomičan uvid u razvoj crkvenog

pjevanja u toj župi, osvrnimo se samo na trenutak u prošlost.

U razdoblju između dva rata u župnoj crkvi Sv. Jurja postojao je crkveni pjevački zbor kojeg je vodio Bartol Santek, učitelj u Sv. Jurju, koji je sve vrijeme ujedno vršio i službu orguljaša u župi, da bi se u vrijeme rata i u poslijeratnim godinama sve do 1967. god. smjenjivali ljudi koji su tu dužnost s većim ili manjim (ne)uspjehom obavljali. Tako se nekadašnji dosta veliki zbor učitelja Santeka, u kojem je pjevalo preko trideset pjevača (ponajviše djevojaka i mladića) brojčano polako smanjivao, zbornu pjevanje sve više zamiralo, a glazbeni nivo pretežno pučkog pjevanja i orguljanja, mijenjanjem i malim glazbenim znanjem orguljaša, sve više opadao.

Na veliku radost i oduševljenje župljana, osnovan je 4. travnja 1967. god. pjevački zbor župne crkve Sv. Jurja na Bregu i od tada pa sve do danas pod vodstvom svog zborovođe i orguljaša Valenta Horvata zbor nastupa na svim župskim liturgijskim svečanostima. Prvih dana postojanja u pjevačkom je zboru bilo tridesetak pjevača koji su neopisivim entuzijazmom, upornošću i marljivošću vježbali crkvene skladbe pisane za mješoviti zbor, da bi već 23. travnja, na dan zaštitnika župe — sv. Jurja, iste godine prvi put nastupili u vlastitoj župnoj crkvi i na taj način svečano proslavili sv. Jurja. Koliko je bilo oduševljenje, ljubav i dobra volja tih pjevača najbolje govori činjenica da su u slijedeća tri mjeseca uvježbali još nekoliko djela, među kojima i *Staroslavensku misu na čast sv. Andrije* (s hrvatskim tekstom) Kamila Kolba, te 23. srpnja organizirali hodočašće u svetišće Bajke Božje na Trsatu gdje su kod svečane sv. mise pjevali upravo spomenutu misu o. Kamila Kolba i niz drugih uvježbanih skladbi. Za pjevače je to bio izuzetan doživljaj, doživljaj prepun nezaboravnih trenutaka i vrlo dragih uspomena. Bilo je to hodočašće koje je svima pružilo obilje Božje milosti i radost života kao ovozemaljsku nagradu za uloženi trud, ali i snagu za još veće napore. Spomenemo li još i nastup pjevačkog zbora 4. kolovoza u župnoj crkvi u Čakovcu, te niz svečanosti u vlastitoj župi iste godine, s pravom možemo reći da je godina 1967 bila prava prekretnica u životu vjernika, a nadasve pjevača župe Sv. Jurja, godina u kojoj je došlo do uskrsnuća crkvenog pjevanja u župi zahvaljujući neizmjernom zalaganju svih pjevača i njihovog zborovođe.

Slijedeće godine pjevački je zbor povećao broj svojih članova i uvježbao još nekoliko novih skladbi. Zajedno sa župljanima pjevači su hodočastili u Marijino svetišće u Mariji Bistrici i od tada svake godine hodočaste u Mariju Bistricu, ali i u druga svetišta u Hrvatskoj, zatim su pjevali prilikom svih velikih blagdana i svečanosti u župi, ukratko — nesmanjenim žarom nastavili su s radom ne osvrćući se na teškoće i imajući u mislima jedino zadatak koji im je Gospodin Bog, darujući im onako divan glas, povjerio.

Daleko bi nas odvelo detaljno opisivanje rada pjevačkog zbora u svakoj narednoj godini i prava je šteta da takvo što ne možemo učiniti, ali i činjenica da u punih 17 godina nije prošla niti jedna nedjelja, niti jedan blagdan, a da barem kod jedne sv. mise nije pjevao zbor — ako ne baš svi pjevači uvijek (jer neki su ponekad i nedjeljom bili na poslu), onda barem velika većina njih, ako ne zvorske skladbe, onda svakako predvođeci pučke crkvene popijevke — govori dovoljno već i sama za sebe, a da o većim svečanostima u župi i ne govorimo. Kolike je samo pokojnike zbor svojom pjesmom ispratio u vječnost, kolike mlade prilikom vjenčanja u novi život, kolikim malenima i onim malo većima kod sakramenata sv. Pričesti sv. Potvrde pomogao u prvim velikim koracima u njihovom vjerskom životu, mladomislnicima dao snage za težak životni put koji ih u svećeničkom pozivu očekuje, a svim vjernicima ispunio srca radošću i pripremio duše za susret sa Spasiteljem u svetoj Euharistiji.

Zar onda nije opravdano što smo se sjetili ljudi koji toliki niz godina njeguju, razvijaju i unapređuju crkveno pjevanje bez kojeg bi vjerski život župe bio daleko, daleko siromašniji? Nitko, doduše, ne tvrdi da u čitavom tom razdoblju u pjevačkom zboru nije bilo problema i poteškoća, ali to je samo dokaz više privrženosti i ljubavi za crkveno pjevanje, a iznad svega dokaz zajedništva kojim se mogu svladati i najveće poteškoće, što osobito lijepo pokazuje rad pjevačkog zbora u ove posljednje četiri godine, razdoblju za koje bismo mogli reći da predstavlja novu stranicu u povijesti pjevačkog zbora župne crkve Sv. Jurja na Bregu, ali o tome više slijedeći put.

Ako netko misli da je, kad sve ovo ispričamo, u pitanju nečija afirmacija ili nešto slično onda je u krivu. Sve ovdje spomenuto izraz je dubokog divljenja i poštovanja prema našem običnom čovjeku koji u sebi još uvijek nosi pjesmu dobrote, istine i ljubavi, pjesmu koju najprije treba u njemu otkriti, a tada s brižnom pažnjom njegovati i s dužnim se poštovanjem odnositi prema njoj jer ona predstavlja najveće blago koje on, taj obični čovjek, nosi u sebi.

Tihomil HORVAT

SUBOTICA

KOMEMORACIJA 20. OBLJETNICE SMRTI ALBE VIDAKOVIĆA

Subotica kao rodni grad našeg velikog skladatelja i muzikologa Albe Vidakovića (1914—1964.) željela se što svečanije sjetiti svog velikog sina povodom 20. obljetnice njegove smrti u Zagrebu.

Komemoracija je trajala dva dana (29. travnja i 6. svibnja 1984. god.).

U nedjelju, 29. travnja, u 18 sati, u katedrali-bazilici sv. Terezije u Subotici, bila je sv. misa zadušnica za pokojnog A. Vidakovića, koju je služio subotički biskup Matija Zvekanović, a asistirali su vlč. Franjo Vujković i vlč. Blaško Dekanj.

U svojoj homiliji za vrijeme sv. mise biskup M. Zvekanović je vrlo lijepo povezao liturgijska čitanja te nedjelje sa životom pokojnog A. Vidakovića. U liturgijskim čitanjima je naglašena radost kršćanskog života, »a karakteristična crta našeg dragog pokojnika je radost života vjere i poziva.« A. Vidaković je radosno proživio svoj život svećenika i glazbenika. U svim prilikama, bez obzira na teške okolnosti, pokazivao je radost života i svoga zvanja. Tu radost je prenosio i na sve ljude s kojima je na bilo koji način surađivao.

Za vrijeme sv. mise pjevao je subotički katedralni zbor »Albe Vidaković« pod ravnanjem s. Mirjam Pandžić, a na orguljama je pratila Jelena Demšedi. Zbor je skladno otpjevao II. staroslavensku misu A. Vidakovića, gdje su došli do izražaja pojedini dijelovi u svojoj melodioznosti i snazi glasova.

Gost zbora te večeri bio je Ante Sekulić, koji je rođen u Subotici 1955. g. a sad živi i radi u Zagrebu kao liječnik. On je na orguljama odsvirao tri skladbe. Na početku sv. mise je svirao *Toccato u d molu* Maxa Regera. Za vrijeme mise svirao je *Koncert za flautu i orgulje u D duru*, II. stavak Josepha Haydna. Na flauti je svirala s. Mirjam Pandžić. Poslije sv. mise je svirao *Fantaziju i fugu* za orgulje A. Vidakovića.

Skladno pjevanje zbora i umjetničko sviranje A. Sekulića doprinijelo je da je ova sv. misa zadušnica bila ozarena nekom posebnom svećanošću. Sretna je zamisao da se u goste pozove mladi orguljaš Ante Sekulić, koji je pokazao da potpuno vlada tim starim klasičnim instrumentom pa može uspješno izvesti i najteže skladbe. U sviranje je unio svega sebe i zato je uspio oduševiti slušaoce. Treba poželjeti češća takva gostovanja.

U nedjelju, 6. svibnja, u 19,30 sati u subotičkoj katedrali-bazilici sv. Terezije bio je koncert zbora